

Ce sont les verbes dont la troisième lettre radicale est un Yod qui peut devenir quiescent, נָחַי לְמַד יו"ד, en abrégé נל"י. Exemple : קָנִיתָ, *tu achetais*. Dans beaucoup de grammaires, en particulier plus anciennes, on appelle souvent cette catégorie les ל"ה, car le Yod de la racine peut être remplacé par un Hé dans la conjugaison, en particulier dans la forme qui sert de base, c'est-à-dire la troisième personne du masculin singulier du passé (c'est l'entrée du dictionnaire pour les verbes). Exemple : קָנָה, *il achetait*.

Sont exclus de cette catégorie les quelques racines dont la troisième radicale est un Hé consonantique (voir la fin du portique 14).

Les verbes ל"י se conjuguent comme les שְׁלֵמִים, en y incorporant les changements suivants.

Le passé (à toutes les conjugaisons)

L'un des problèmes qui se pose est celui de l'effondrement de la diphtongue יָX¹. Elle peut devenir soit יָX, soit יֶX. Voici en résumé les changements au passé :

1- Pour le נִסְתָּר, la נִסְתָּרַת et les נִסְתָּרִים, נִסְתָּרוֹת, la troisième radicale disparaît. A toutes les conjugaisons, on a les terminaisons suivantes :

נִסְתָּר	נִסְתָּרַת	נִסְתָּרִים / נִסְתָּרוֹת
יָX-	יֶX-	יֶX-

2- Devant le suffixe נוּ- (מְדַבְּרִים), la diphtongue יָX devient יֶX dans toutes les conjugaisons .

3- Aux autres personnes, la diphtongue יָX devient יֶX, au קָל et au פְּעֵל. Elle devient généralement יֶX aux autres conjugaisons.

Le présent (à toutes les conjugaisons)

Il se comporte comme les שְׁלֵמִים, les terminaisons étant :

יָחִיד	יָחִידָה	רְבִים	רְבוֹת
יָX-	יָX- / יֶX-	יָX-	יֶX-

¹Le X symbolise la seconde radicale dans toute cette introduction.

Pour la יְחִידָה, la terminaison ה־X est employée au קל et au הַפְעִיל. La terminaison י־X est employée généralement pour les autres conjugaisons.

Le קָנוּי du קל se forme avec un Yod : קָנוּי.

Le futur (à toutes les conjugaisons)

Il se comporte comme les שְׁלֵמִים, les terminaisons étant :

ה־X pour les מְדַבְּרִים, נֹסְתָר, נֹכַח, מְדַבֵּר

י־X pour la נֹכַחַת

ו־X pour les נֹסְתָרִים, נֹכַחִים

יָה־X pour les נֹסְתָרוֹת, נֹכַחוֹת

Il existe un futur raccourci pour les verbes ל"י (voir portique 24).

L'impératif (à toutes les conjugaisons)

Il se comporte comme les שְׁלֵמִים, les terminaisons étant :

נֹכַח נֹכַחַת נֹכַחִים נֹכַחוֹת

ה־X י־X ו־X יָה־X

Attention au נֹכַח qui est vocalisé avec צִירִי, et non avec סָגוּל. Pour le retenir, on peut retenir la formule צִירִי / צוּי.

L'infinitif (à toutes les conjugaisons)

Il se comporte comme les שְׁלֵמִים, les terminaisons étant :

- à l'infinitif absolu du קל, du הַפְעִיל (devant le passé et le présent), et

du הַפְעִיל : ה־X. Aux autres conjugaisons : י־X.

- à l'infinitif construit de toutes les conjugaisons : X-וֹת.

Nous indiquons seulement les formes différentes des שְׁלֵמִים.

קל, עָבַר

שְׁלֵמִים	קָנָה, acheter
שָׁמְרָתִי	קָנִיתִי
שָׁמְרָתְךָ	קָנִיתְךָ
שָׁמְרָתוֹ	קָנִיתוֹ
שָׁמְרִי	קָנֶה
שָׁמְרֶה	קָנֶהָ
שָׁמְרֵנוּ	קָנֵינוּ
שָׁמְרֵתֶם	קָנֵיתֶם
שָׁמְרֵתָן	קָנֵיתָן
שָׁמְרוּ	קָנוּ

קל, בִּינוּי פִּעֵל		קל, בִּינוּי פְּעַל	
שׁוֹמֵר	קוֹנֵה	פְּחוּב	קָנִי
שׁוֹמְרֵת	קוֹנֵה	פְּחוּבָה	קָנִיָּה
שׁוֹמְרִים	קוֹנִים	פְּחוּבִים	קָנִיִּים
שׁוֹמְרוֹת	קוֹנוֹת	פְּחוּבוֹת	קָנִיּוֹת

קל, עִתִּיד

אֲשַׁמֵּר	אֶקַּח
תִּשְׁמֹר	תִּקַּח
תִּשְׁמְרֵי	תִּקְנִי
יִשְׁמֹר	יִקַּח
נִשְׁמֹר	נִקַּח
תִּשְׁמְרוּ	תִּקְנוּ
תִּשְׁמְרֶנָּה	תִּקְנֶינָה
יִשְׁמְרוּ	יִקְנוּ

קל, צִוּוּי

שְׁמֹר	קַח
שְׁמְרֵי	קְנִי
שְׁמְרוּ	קְנוּ
שְׁמְרֶנָּה	קְנֶינָה

קל, מְקוּר

שְׁמֹר	קָח
לְשֹׁמֵר	לְקַנּוֹת
מִשְׁמֹר	מִקְנּוֹת

נִפְעַל, עָבַר

שְׁלָמִים	גָּלָה, être exilé, se révéler
נִשְׁמַרְתִּי	נִגְלִיתִי
נִשְׁמַרְתָּ	נִגְלִיתָ
נִשְׁמַרְתָּ	נִגְלִיתָ
נִשְׁמַר	נִגְלָה
נִשְׁמְרָה	נִגְלָתָה
נִשְׁמְרֶנּוּ	נִגְלִינוּ
נִשְׁמַרְתֶּם	נִגְלִיתֶם
נִשְׁמַרְתֶּן	נִגְלִיתֶן
נִשְׁמְרוּ	נִגְלוּ

נִפְעַל, בִּינּוּנִי

נִשְׁמַר	נִגְלָה
נִשְׁמַרְתָּ	נִגְלִיתָ
נִשְׁמַרִים	נִגְלִים
נִשְׁמַרְוֹת	נִגְלוֹת

נִפְעַל, עָתִיד

אִשְׁמַר	אִנְגְּלָה
תִּשְׁמַר	תִּנְגְּלָה
תִּשְׁמַרִי	תִּנְגְּלִי
יִשְׁמַר	יִנְגְּלָה
נִשְׁמַר	נִנְגְּלָה
תִּשְׁמַרוּ	תִּנְגְּלוּ
תִּשְׁמַרְנָה	תִּנְגְּלִינָה
יִשְׁמְרוּ	יִנְגְּלוּ

¹Plus rarement נִגְלָה.

צווי, נפעל

השָׁמַר	הגִּלָּה ¹
השְׁמֵרִי	הגִּלֵּי
השְׁמֵרוּ	הגִּלוּ
השְׁמֵרָנָה	הגִּלֵּינָה

מקור, נפעל

נשְׁמֹר / השְׁמֵר	נגִּלָּה / הגִּלָּה
לְהשְׁמֵר	לְהגִּלּוֹת
מִהשְׁמֵר	מִהגִּלּוֹת

עבר, פפעל

שָׁלַמְתִּים	צָוָה, <i>ordonner</i>
לְפָדַתִּי	צִוִּיתִי ²
לְפָדַתְךָ	צִוִּיתְךָ
לְפָדַתְךָ	צִוִּיתְךָ
לְפָד	צָוָה
לְפָדָה	צִוְוָה
לְפָדְנוּ	צִוִּינוּ
לְפָדְתֶם	צִוִּיתֶם
לְפָדְתֶן	צִוִּיתֶן
לְפָדוּ	צָווּ

בינוני, פפעל

מְלַמֵּד	מְצַוֵּה
מְלַמֶּדֶת	מְצַוֶּה
מְלַמְדִים	מְצַוִּים
מְלַמְדוֹת	מְצַוּוֹת

¹ Avec צירי.² On trouve dans la Bible des formes avec צירי et non avec חיריק.

עָתִיד, פֻּעַל

אֶלְמַד	אֶצְוֶה
תִּלְמַד	תִּצְוֶה
יִלְמְדוּ	יִצְוּ
יִלְמַד	יִצְוֶה
נִלְמַד	נִצְוֶה
תִּלְמְדוּ	תִּצְוּ
תִּלְמְדוּהָ	תִּצְוֶינָהּ
יִלְמְדוּ	יִצְוּ

צוּי, פֻּעַל

לְמַד	צִוֶּה
לְמַדִּי	צִוֵּי
לְמַדוּ	צִוּוּ
לְמַדְנָה	צִוֶּינָהּ

מְקוֹר, פֻּעַל

לְמַד	צִוֶּה
לְלַמַּד	לְצַוֹת
מִלְמַד	מִצַּוֹת

עָבַר, פֻּעַל

כִּבְדַּתִּי	צִוִּיתִי
כִּבְדַּתְךָ	צִוִּיתְךָ
כִּבְדַּתְךָ	צִוִּיתְךָ
כִּבְדִּי	צִוֶּה
כִּבְדְּךָ	צִוֶּחְךָ
כִּבְדְּנוּ	צִוִּינוּ
כִּבְדֹתָם	צִוִּיתָם
כִּבְדֹתָן	צִוִּיתָן
כִּבְדוּ	צִוּוּ